॥ ३० ॥ ३१ ॥ वासवापत्यं वासविः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रहसन्निति मांजिघृक्षुर्दुरात्मा स्वयमेवग्रहणंप्राप्तइतितोषात्प्रहासः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आसादितः कक्षनिक्षेपंप्रापितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अश्रांतवदश्रांतःसन् ॥ मां पर्वतसमानभारं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तुभ्यं तव ॥ ४० ॥ नौ आवयोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आगतैःसहेतिशेषः ॥

बहुयोजनसाहस्रंवहमानोमहाहरिः॥ वायुवच्चमनोवच्चजगामसहशत्रुणा॥ ३० ॥ उत्तरेसागरेसंध्यामुपासित्वादशाननं॥ वहमानोगमद्वालीपूर्वंवैसमहोदधिं॥ ३१ ॥ तत्रापिसंध्यामन्वास्यवासविःसहरीश्वरः॥ किष्किंधामभितोगृह्यरावणंपुनरागमत्॥ ३२॥ चतुर्ष्वपिसमुद्रेषुसंध्यामन्वास्यवानरः॥ रावणोद्वहनश्रांतःकिष्किंधोपवनेपतत्॥ ३३॥ रावणंतुमुमोचाथस्वकक्षात्कपिसत्तमः॥ कुतस्त्वमितिचोवाचप्रहसन्रावणंमुहुः॥ ३४॥ विस्मयंतुमहद्गत्वाश्रमलोलनिरीक्षणः॥ राक्षसेंद्रोहरींद्रंतमिदंवचनमब्रवीत्॥ ३५॥ वानरेंद्रमहेंद्राभराक्षसेंद्रोस्मिरावणः॥ युद्धेप्सुरिहसंप्राप्तःसचाद्यासादितस्त्वया॥ ३६॥ अहोबलमहोवीर्यमहोगांभीर्यमेवच॥ येनाहंपशुवद्गृह्यभ्रामितश्चतुरोर्णवान्॥ ३७॥ एवमश्रांतवद्वीरशीघ्रमेवचवानर॥ मांचैवोद्वहमानस्तुकोन्योवीरभविष्यति॥ ३८॥ त्रयाणामेवभूतानांगतिरेषाप्लवंगम॥ मनोनिलसुपर्णानांतवचात्रनसंशयः॥ ३९॥ सोहंदृष्टबलस्तुभ्यमिच्छामिहरिपुंगव॥ त्वयासहचिरंसख्यंसुस्निग्धंपावकाग्रतः॥ ४० ॥ दाराःपुत्राःपुरंराष्ट्रंभोगाच्छादनभोजनं॥ सर्वमेवाविभक्तंनौभविष्यतिहरीश्वर॥ ४१ ॥ ततःप्रज्वालयित्वाग्निंतावुभौहरिराक्षसौ॥ भ्रातृत्वमुपसंपन्नौपरिष्वज्यपरस्परं॥ ४२ ॥ अन्योन्यंलंबितकरौततस्तौहरिराक्षसौ॥ किष्किंधांविशतुर्हृष्टौसिंहौगिरिगुहामिव॥ ४३ ॥ सतत्रमासमुषितःसुग्रीवइवरावणः॥ अमात्यैरागतैर्नीतस्त्रैलोक्योत्सादनार्थिभिः॥ ४४॥ एवमेतत्पुरावृत्तंवालिनारावणःप्रभो॥ धर्षितश्चकृतश्चापिभ्रातापावकसन्निधौ॥ ४५॥

॥ ४४ ॥ धर्षितः वालिनारावणः पश्चात्पावकनिकटेभ्राताकृतः सोदरभावतयास्नेहःकृतः ॥ ४५ ॥